

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe unu an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Soritori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 173.

Vineri 21 Septemvre (3 Octomvre)

1884.

Nou Abonamentū

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Octomvre st. v. 1884 se începe unu nou abonamentū, la care invităm pe onorații amici și prietătorii ai foiei noastre.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu an 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu an 36 franci.

Rugăm pe d-nii abonați, ca să binevoiască a-și trimite de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiteria diarului să nu se întrerupă.

REDACȚIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovū in 20 Septemvre (2 Oct.)

„Ce să facem? Cine să se pună cu domnia?...“

În aceste cuvinte, cu cari și-a motivat primarul satului Chiusa, țeranul român Pavelū, propunerea sa la porunca solgăbirului ungarū din Becluanū (comitatul Solnocū-Dobēca): ca să nu se mai subscrie „Pavelū ci Páli,“ *) se oglindēză stăruința conducerei noastre naționale de șeptedece ani încōce.

Fie Pavelū ori Pētru, elū este țeranū harnicū și face totū ce-i stă în putință pentru satulū și neputințatū sēu, dar carte n'a învățatū, legi nu cunoșce, și numai numele și-lū scie subscrie românesce. Acum vine solgăbirulū, de a căruia mânia trezise toți sătenii, și-i poruncesce să se subscrie ungaruresce. Țeranulū simte nedreptatea, însă nu se apără în contra ei și n'are pe nimeni ca să-l ajutē. Stătuiescā, ce să faeā și cum să răspundā la porunca sa „solgăbirēscū. Părăsitū și amenințatū cum este, ce se facā bietulū omū?

„Voiu învățā de acum înainte să 'mī scriu ungaruresce,“ — răspunde elū, strimțind cum este, solgăbirulū, care se uitā la elū și mīse ochi ca și când ar voi să-l strīngā de gât.

Ducēndu-se între prietenii lui din satū, cari așteptā cu nerăbdare ca să audā cu ce poruncă a venitū solgăbirulū în satū, le istorisēscă povestea pățaniā și dāndū din umeri stēșesce diarulū: „Cine să se punā cu domnia!“

Așa-i, n'ai ce-i face, „nu ne putem pune cu domnia,“ răspundū în corū cei adunați....

Astfelū se împlinesce poruncā după poruncā solgăbirulū pe di ce merge se face mai rău și cere mai multū, ér ómenii, nesciutorī de ceea ce suntū datorī și ce nu suntū datorī, privescū la elū cu același fatalismū.

Dér preotulū, învățătorulū și alți fruntași cunosători de carte și mai esperți din satū, unde suntū ei când se împartū poruncile solgăbirēscē?

De cei mai mulți nu se aude nimicū sēu și se aude ceva, este de sigurū vre-o cērtā între dēnșii pentru câte unu lucru de nimicū.

Avemū, har domnului, în multe comune învățați, dascāli și proprietari, cari își cunoscū pe sine și știu chīāmarea, însă nici aceștia de multeori nu potū scōte la cale cu solgăbirēii și cedēză

legalității, violenții și liberului lorū arbitriu, fără a fi încercatū de a li se opune cu energia cuvenită. De unde vine acēsta?

Lucru ușorū de înțelesū. Fruntașii noștri dela sate cunosători de carte, fie câtū de stărui-tori și aibā câtū de multā înțelegere pentru lupta noastră națională, nu potū nici ei să birue singuri cu tōte, nu le sciu nici ei tōte și prin nrmare au lipsă și dēnșii de unu statū bunū, de-o directivā clarū și sănētōsā despre aceea, ce se facā și cum să procedā în anumite casuri.

Cine să-le arate acestora calea pe care să conducā pe țeranī și cine să-i învețe de ce mijlōce să se folosēscā în apărarea limbei și a celorlalte interese de viață ale sātēnului românū?

Negreșitū că o trupā cum se cade nu se compune numai din gregarī și din grade inferiōre, ci trebuie să aibā și comandanți, căpitanī și locoțiitorī de căpitanī și aceștia trebuie să stea în capulū trupeī și să-i pōrte grija di și nōpte. Ei suntū datorī a veghiā, ca gradele inferiōre să lucre cum li s'a comandatū. Suntū datorī mai alesū a dá instrucțiunile de lipsă și la timpū, și a primī raporturi de pretutindēnea, ca să scie ce se petrece....

Bine că fruntașii din comunele noastre au cetitū prin gazete, că Românii au ținutū conferență națională și au decisū acolo a luptā cu toții pentru apărarea cauzei române, dér despre aceea cum și în ce modū să procedā în acēsta apărare trebuie să li se dé deslușiri clare, la fie-care casū specialū, de cătrā conducătorii naționali de prin județe, dela cari se presupune, că sunt mai bine informați și inițiați în planulū generalū de acțiune.

Înainte de alegerile dietale se formaserā mai pretutindēnea cluburi electorale. Ce lucrā aceste cluburi? În ce modū se interesēză cărturarii noștri, cărorā le incumbā datoria de a veghiā asupra intereselorū poporului românū, de ceea ce se petrece cu elū? Și ce face comitetulū centralū electoralū, care a luatū asuprași a apērā cauza națională română?

Nu vedemū, n'auđimū nimicū. Ceea ce cu întristare trebuie se esperiāmū însă mai în fiecare di este, că țeranulū nostru rētācesce fără să fie condusū și instruitū cum se cade de cătrā fiii luminați ai poporului, rētācesce prin labirintulū ilegalităților și alū volnicilorū celorū dela putere și n'are altā scāpare decâtū a se aruncā în brațele fatalismului, — „căci nu se pōte pune cu domnia.“

Înțelegeți acum de unde vine apatia, de care pare a fi cuprinsū ađi totū organismulū nostru naționalū și de unde își ieau dușmanii noștri cutezarea de a lovī totū mai multū în interesele noastre naționale?

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Pesta, 2 Octomvre. — Partida independenței din 1848 a alesū în unanimitate președinte pe Daniel Irányi.

Paris, 2 Octomvre. — Diarulū „Paris“ desminte șgomotele împrăștiate în privința convențiunii franco-germane și a tratărilor cu China. — Vicarulū apostolicū din provincia sudv. a Chinei Yunnan a fostū omoritū. În contra creștinilorū s'au începutū persecuțiunii înfiorătoare.

CRONICA ȚILEI.

Discursulū tronului, cu care s'a deschisū dieta ungară, și cu deosebire pasagiulū, care vorbește despre relațiunile Austro-Ungariei cu celelalte state, se comentēză forțe viu de presă. S'ar fi așteptatū lumea, ca în discursū să se vorbēscā și de intimitatea Austro-Ungariei cu Rusia, nu numai cu Germania, mai cu sēmā, că abia au trecutū două sēptēmāni dela întrevēdērea din Skiernevice. Despre relațiunile cu Rusia însă discursulū nu dice nimicū, și acēstā tăcere aratā din destulū situațiunea politicā față cu imperiulū nordului. De gēba se'n-cērcā unele organe oficiōse, să deducā din vorbele discursului, că esistā amicițiā cu Rusia. Discursulū dice curatū: Situațiunea europēnā nu s'a schimbatū, Austria trāesce în cele mai pacifice relațiuni cu tōte puterile, dér are numai unū aliatū — pe Germania. Din aceste cuvinte nu putemū deduce altceva, decâtū că la Skiernevice nu s'a pututū luā o hotărēre în privința înlăturării neînțelegerilorū ce esistā între Austro-Ungaria și Rusia din cauza intereselorū opuse ale acestorū două state, cu atātū mai puținū pōte fi vorba de o triplā alianță. Totū ce se pōte dice, este că relațiunile încordate dintre ele și-au mai perditū din caracterulū lorū acutū. Prin urmare totū numai o amānare a răfuelii.

La deschidērea dietei croate au asistatū mai toți deputații în costumū naționalū. Când apārū Starcevič înaintea edificiului dietei, mulțimea care se adunase în numărū mare îl salută cu strigări de »Zivio.« Ședința o deschise Vucotinič, ér Banulū ceti discursulū de deschidēre alū tronului. În timpulū cetirei deputații partidei naționale îl ascultară stāndū, ér Starcevičii ședēndū. În discursū se accentuēză, că prin pactulū încheiatū între regatulū Ungaria și între regatele Croația, Slavonia și Dalmația s'au garantatū acestorū trei regate naționalitatea, constituțiunea și autonomia în condițiunile unității de statū a țērilorū corōnei ungarescē. Unirea teritorului grānițarescū cu Croația și cu Slavonia și prin acēsta cu corōna ungarescā, cere ca țērile unite să se contopēscā prin dispozițiunile legale într'unū corpū organicū. Discursulū îndēmnā apoi pe deputați a lucrā cu înțelepciune și moderațiune, precum și cu acea liniște și demnitate, care se cuvine unei corporațiunii reprezentative. Cetirea a fostū întreruptā în mai multe locuri de strigătele »Zivio.« După cetire, pe când Banulū mergea la liturgiā, mulțimea începū a strigā afarā »Zivio Starcevič!« Acesta a fostū dusū de poporū în triumfū până la hotelū.

Abia s'au despărțitū cei trei monarhi, cari atātea îmbrățișări și sărutări și-au datū la Skiernevice, și Țarulū a și gāsītū cu cale să numēscā în loculū rēposatului generalū Todleben ca guvernatorū generalū peste Vilna, Covno și Grodno pe generalulū Cochanov, care nu numai pe Polonia nu-i pōte suferī, dér nici pe Nemții. Elū e celū mai infocatū sprijinitorū alū partidei de rusificare. Acum trei ani generalulū Cochanov a prezentatū Țarului unū tablou despre înmulțirea proprietarilor germani în Polonia, arătāndu-i pericolulū la care e espusā Polonia, de a fi colonisatā cu Nemți. Țarulū l'a remuneratū pentru aceste servicii, și ađi generalulū Cochanov ocupā loculū lui Todleben. Slabe succese a avutū întrevēdērea dela Skiernevice!

VISITA PRINȚULUI DE CORŌNA LA SINAIA.

Într'unū articolū de fondū vorbește »Ellenzék« despre visita ce a dat' o A. Sa prințulū de corōnā Rudolfū Regelui Romāniei la Sinaia. Contrarū aserțiunilorū oficiōse, visita are însemnătate politicā, dice diarulū ungarescū. Pe alianța celorū trei împērāți nu pune nici unū prețū »Ellenzék«, căci alianța cu Rusia este nenaturalā dice elū. De aceea salutā pasulū ce l'a întreprinsū succesorulū tronului Rudolfū și încheiā cu cuvintele următoare:

»Vechea noastră convingere este, că frecarea ce esistā între România și între noi e trecētōre și-și are is-

*) A se vedē Nr. 162 din 1834 alū »Gazetei Trans.« Red.

vorul într-o rea înțelegere. Comunitatea intereselor n'are legături mai strânse decât acelea care sunt create prin situațiunea politică, prin ideile dominante, prin pozițiunea geografică, prin direcțiunea comercială dintre Ungaria și România. Inimicul nostru este unul și același, și totuși aceleși sunt și aspirațiunile noastre în privința independenței de stat. Dunărea noastră este comună, și o astfel de legătură de apă legă țările mai bine decât toate panglicile ordinelor. Cu produsele noastre crude suntem în timpul de față încă concurenți, der atârna de la noi, ca să fim amici în bună înțelegere și astfel împreună să dominăm piața, în loc să ne cauzăm unul altuia pagube. Și noi și ei trebuie să vedem în fine, că suntem avisați unul la altul. Trebuie însășit să ne trezim din ameteala marelor puteri. Gintii slave, germane și romanice se unesc; cei mici nu pot rămâne izolați, fiind că altminterea sunt înghițiți de cei mari. Ei trebuie deci să se lege. Vedă odată și Românii, că și ei stau singuri, fiindcă înrudirea lor de gintă — în puterea pozițiunii lor geografice — are numai valoare academică. Der și noi să vedem, că comunitatea cu Austriacul pentru noi înseamnă a decăde la coloniă. Umărul la umărul putem fi tari; răsboindu-ne unul în contra altuia, ne predăm noi înșine pradă marelor puteri.

NOUA LEGE SCOLARĂ DIN BELGIA.

Noua lege școlară făcută de cabinetul clerical și sancționată de Regele, care a produs atâtea turburări în întreaga Belgia, instutuesce trei feluri de școli: 1. școle publice sau comunale; 2. școle libere; 3. școle libere, care sunt recunoscute și sprijinite de comune. Comunele au dreptul să mențină sau nu în fiecare loc cel puțin o școală publică. Pentru recunoșterea școlilor publice trebuie imputernicirea regală după ce consiliile permanente provinciale și-au dat părerea în această privință. Decă 20 de tați de familie cer să se mențină școlile publice sau să se reinstituască, trebuie mai întâi ca consiliul provincial să găsescă cu cale această; numai atunci apoi guvernul poate aprobă cererea, prin urmare în acestu casu guvernul e o putere de-a doua mână.

Sămburele acestei legi este, ca să se lase comunelor mână liberă în dezvoltarea esternală și internă a referințelor școlare. Negreșit că influința cea mai mare o voru avé preoții locali. Prin o astfel de descentralizare se înlătură ori ce influință a autorităților, și inspectorii voru avé dreptul să supravegheze numai referințele școlare esterne și să dea numai statură asupra instrucțiunii proprii; cu alte cuvinte nici un inspector n'are dreptul să se informeze despre instrucțiunea religioasă și a moralei,

Vor fi prin urmare câte comune, atâtea sisteme școlare, deorece afară de cele trei feluri de școle de mai sus, programele de studii se vor face după cum voru găsi cu cale preotul și consiliul fiecărei comune. În casul acesta nici vorbă nu pôte fi de o uniformitate în dezvoltarea simțului național, mai cu seamă că Belgia și după limbă e împărțită. Instrucțiunea în religioasă și morală de regulă depinde de voință și plăcere; comunele deci o potu obliga sau numai în unele sau în toate școlile publice și în acestu casu instrucțiunea religioasă se face

după orele de școală obișnuite. La cererea dissidenților, copii acestora se scutesc de instrucțiunea religioasă; ba decă 20 de tați de familie intervin pentru acesta, comunele potu fi silit de guvern să deschidă una sau mai multe secțiuni școlare, unde instrucțiunea religioasă să nu fie obligată.

Cumcă legea neutralizează școlă, ceea ce clericali au combătut în 1879 cu atâtea violență, i-ar pute părea cuiva ciudat, decă o altă hotărâre n'ar dispune, că guvernul pôte recunoșce în numele comunei școle libere, decă anume administrațiunea locală refuză de a obliga instrucțiunea religioasă la cererea a 20 tați de familie sau în predarea ei pune pedeci. Ce se înțelege prin aceste pedeci, o spune ministrul de interne și de instrucțiune, D. Jacobs, în circulara sa ce a dat-o deodată cu publicarea legii către guvernatori: »Nu se cere ca pedecile să fie de natură materială; decă d. e. comuna nu îngrijesce, ca în timpul instrucțiunii religioase să fie liniște în școlă, decă nu procură instructorului de religioasă respectul cuvenit, atunci ea pune acestei instrucțiuni o pedecă în cale..... Chiar și clevetirile intenționate se consideră ca pedeci.» Cu alte cuvinte: decă un preot nu e mulțumit cu întocmirea școlii comunale, imediat va avea un pretext de a face ca guvernul să recunoască o școală liberă. Preoții din Belgia sunt foarte »simțitori« și se supără îndată ce laicii cu cari vin în atingere nu le cedază necondiționat.

Una din cele mai importante hotărâri a noii legi școlare este, considerată din punctul de vedere al pădidei, punctul ce privește cheltuelile. Precum se știe, instrucțiunea în Belgia se dă, conformu constituțiunii, gratuit, comunele prin urmare voru fi espuse mai mult ca ori când a încercă, din considerațiunii economice, să recunoască școlile libere ce stau sub conducerea centralistă a episcopatului. Poporul dela țară nu simte folosul cunoștințelor și deci nu prea e dispus să aducă jertfe pentru dobândirea lor. Guvernul pe de altă parte și rezervă mână liberă în privința ajutorului ce dă comunelor, are dreptul de a sprijini și școle private nerecunoscute. Ministrul Jacobs a declarat, că deocamdată guvernul nu va usă de acestu drept, din cauza strimtoratei situațiunii a finanelor.

După noua lege școlară, la școlile comunale se voru numi instructori numai supuși belgiani; din contra la școlile private recunoscute se potu numi călugări streini.

SCIRI MERUNTE.

S'au ales deputați la congresul bisericesc național: în cercul III Sasu-Sebeșu d. Visarion Romanu, directoru la banca »Albina«; în cercul VII Zarand d. Petru Truța, avocat și deputat dietal; în cercul X Abrud d. Dr. Absolonu Todea adv.; în cercul XIII Solnocu d. N. Cosma, notaru cere.; în cercul XIV Bistrița d. Eugen Broté, asesoru cons.; în cercul XV Terna d. Anania Trombitașu, asesoru cons.; în cercul XVI Sighișora d. Stefanu Iosifu, directoru gimnasial; în cercul XVII Valcea d. Ionu cav. Pușcaru, jude la curia; în cercul XVIII Brașovu d. Ionu Lengheru, adv.; în cercul XIX Făgărașu d. Ilariu Duvlea, adv.; în cercul XX Agnita d. Ionu Zaharie, vicenotaru la judecătoria cercuală.

—0—

FOILETON Ū.

Leica Maria și domnișora Marieta.

(schită de caractere).

(Urmare).

Cu cât Marieta înaintă în etate, cu atât și Maria lui Pleopă vorbiă mai multe. Spunea în gura mare câtă zestre a adunat pentru fată, spunea câte rochii i-a făcut, și multe alte câte se cer și câte nu se cer pentru o fată când se mărită; spunea că îi va da și bani gata așa de mulți, încât de n'ar lucra ginere-său 10 ani de-arândul, are cu ce să trăiescă.

Marieta eră de 19 ani. Trecuseră multe de toate peste capul ei. — Odată îi intrase în capu ideea, că este amoretată; în realitate însă nu eră nici urmă de așa ceva. Această idee îi venise din cetirea unui romanu, în care un semn, dat de către eroul romanului, îl observase când s'a despărțit de un ténér, cu care petrecuse nu de multă vreme.

Nu-i vorbă mai târziu s'a întemplat și această nenorocire; dicit nenorocire, deorece ténérul de care îi eră drag, eră de nu mă înșelă cu ceva mai mic în etate decât Marieta, și astfel ori și cine vedea, că dragostea nu putea fi decât o copilărie. Unu ténér încă nformat, fără viitoru sigur, vedându-se bineprimit de către familia lui Pleopă, își petrecea foarte desu cu Marieta, și apoi cine știe, că petrecerea devine obicei, obiceiul aduce cu sine și simpatia, și dela unu timpu molipsește pe fiecare de bôla de a se vedă cât de desu, nu se va

miră câtu-și de puțin de dragostea Marietei pentru acel ténér.

Bărbatul trebuie să mergă unde-i este interesul. Astfel ténérul nostru Nicolae din diferite împrejurări a trebuit să părăsescă locul nașterii sale și să se ducă în țară. Dăia când se plece sosi și amândoi simțiau o mahnire, și-și inchipiau că nu voru fi în stare să suporte greutatea dorului. Marieta privia cu ochii lacrimați la prietinelu său, și par'că ar fi dorit ca cel puțin pentru o zi să-l mai rețină, er Nicolae, fără să-și dea seamă de ceea ce face, se apropiă de Marieta și o sărută. Acesta a fostu prima sărutare..... de față cu părinții.

Anii trecu și omul cu natura sa bună uită toate. Astfel Nicolae și-a uitat de pretina sa și Marieta de iubitelu ei. Cine știe, decă ténérul nostru nu a găsit o altă femeie, care mai bine să-și știe îndulci amarele zile ale streinătății!

În romanele noastre traduse și originale sau mai bine dicitu foarte originale la astfel de ocaziuni, vede cetitorul omoruri: Nicolae s'ar fi împușcat, er Marieta s'ar fi otrăvit sau pôte să-și decidă, ca să-și petrecă viața într-o vecinică feciorie, sau cine știe ce s'ar fi mai ivit. Dreptu spunându însă așa ceva nu s'a întemplat.

La doi ani după această despărțire, Marieta ședea odată pe ferăstră și se uită în depărtare, unde o priveșce de totu frumoasă se desfășura înaintea ochilor ei. Ea priveșce, dar eră indiferentă de priveșce, deorece în capul ei se învârtia ca o morișcă diferiții tineri, pe cari îi cunoscuse în acești doi ani.

* * *

»Telegrafulu Român« comunică următoarea tristă și dureroasă știre: »Unu emis mai nou ministerial face deocamdată imposibilă convocarea congresului nostru național bisericesc pe terminulu normal de 1/13 Octomvre, nu eschide însă, ca congresul să se întrunescă mai târziu și adecă în luna lui Noemvre. Motivulu e luat din considerațiunii politice. Într'aceea consistorulu metropolitanu se va întruni în cel mai scurtu timp.»

Ce are a face congresulu bisericesc cu politica? Ce face partida autonomiei bisericesc?

—0—

Într-o corespondență, ce am primit-o din Gurghiu și pe care o vom publică mâne, ni se scrie, că A. Sa prințulu Rudolfu dăse către protopopulu român Basiliu Rațu, care l'a întâmpinat în numele Românilor, între altele următoarele cuvinte: »Venim dela Sinaia din Regatul României, comunicați acestă și celorlalți.»

Aceste cuvinte se vede că l'au mușcat de inimă pe corespondentulu lui »Kolozs. Közlöny« și schimbă cuvintele prințulu astfel: »Am fost în România la Sinaia, unde m'am simțit foarte bine, e foarte frumos acolo.« Aduă apoi în modu tendențios, că protopopulu român ar fi răspuns A. Sale prințulu »ceva nemțesce« intitulându-l: Euer Excellence! Așa ceva nu se pôte crede despre unu protopop. »Spiritualulu« corespondentulu n'a isbutit, a făcutu spiritulu unguresc, adecă sec.

—0—

Din Craiu-Dorolțu, comit. Satu-mare, ni se scrie că s'a înființat o bandă musicală română, compusă din 18 persoane, care și-a luat de conducătoru unu profesor de musică. Instrumentele musicale și le-au procurat membri din banii lor proprii, costându 380 fl.

Urmă progresu noii bande musicale române.

—0—

»Teoria lui Rösler«, importanta operă a d-lui A. D. Xenopolu, profesor de istoria Românilor la Universitatea din Iași, a apărut într'unu puternicu volum de 300 pagini. Ea trată despre stăruința Românilor în Dacia-Traiană, combătându falsele teorii ale acelor istorici streini, ca Rösler și Hundsdörfer (ca renegatu Honfalvy), cari au încercat să arate că Românii au părăsit Dacia pe timpul împăratulu Aurelianu. Opera e dedicată Românilor de peste mnnți, adecă celor din Austro-Ungaria.

Vom face în curându o dare de seamă mai pe larg despre această importantă operă.

—0—

Hagi Loja, unul din capii insurgenților din Bosnia și Erțegovina, și-a terminat pedepsa în zilele acestea. Din Theresienstadt a fost escortat la Triest, unde s'a imbarcat pentru Suez. În urma unei înțelegeri dintre guvernulu austriac și turcesc, ca locu de exil al lui Hagi Loja s'a destinat Medina.

—0—

M. Sa monarhulu nostru a numit comandoru alu ordinulu »Franciscu Iosifu« pe d. maioru Ionescu, comandantulu batalionulu 1 de vânători, care ține garnisona la Sinaia.

—0—

»Telegrafulu« spune, că M. Sa Regele României a primitu ieri în audiență pe archimandritulu macedonianu

Marieta eră fată de măritat. Zilele trecu una câte una fără să ție seamă de supărarea ei, căci timpul este trecător, elă trece, er noi îmbătrânim. Ideea că îmbătrânesc îi fulgeră câte odată prin cap și o făcea gânditoare.

Se află într-o zi în foisorulu din grădina lor și privia din galeria către câmpu încătră avea locul liber de privit. Marieta stă pe unu scaun, care eră așa de înalt, încât putea să-și clatine în tota liniștea picioru, o plăcere care-i eră indispensabilă. Mână dreaptă o ține lăsată peste spatele scaunulu, er cu stânga își netezea din când în când bărbia. În acea clipă, etă că intră în ea o prețină din școlă de danțu, anume Elena. Eră totu domnișoră și Elena și fată dintr-o familie foarte bună dar scăpată. — Marieta nu se mișcă din poziția ei, căci după ideile ce le avea, față cu o prețină își pôte permite ori și ce.

— »Bonjour dragă,« se adresă Elena și după o îndelungată sărutare plină de aluziuni (cum dăcea ea) își aruncă haina de pe de-asupra, și vedându că nu nimenea prin prejur începă a jucă și a sări singur de par'că se smintise. Incepă a cântă felu de cântece, și a face diferite exerciții gimnastice, așa după cum bine își voru fi aducându aminte unele femei din copilăria lor.

Domnișora Elena eră unică în felulu său. Deoivociune rară, totdeuna vesală, deși multe necazuri îndurase până acum. Eră și ceva destept din fire, avusesse destulă umblare în societăți și astfel, dedată din fragedă vârstă cu societatea, trecea între prețioșii sale de cea mai modernă și de cea mai curajoasă fată

Veniamin Popescu, cu care s'a întreținut cu buna voiață cunoscută a M. Sale. Din casseta sa particulară, regele a plătit archimandritului drumul până la Iași, făgăduindu-i și alte ajutoare pe viitor.

—O—

La 4 Octomvre va fi o interesantă întunecime de lună, care va începe séra la 9 ore și 9 minute. La órele 10 și 9 minute întunecimea e totală și ține până la 11 óre și 42 minute, ér la órele 12 și 42 minute întunecimea dispere.

ARTISTA ELENA THEODORINI.

Cetimú în „Carpații“ :

Nu pentru prima órá țiarele streine ne aducú sciri despre succesele d-șórei Elena Theodorini, gingașa privighetóre, care de câțiva ani desmerdá cu vocea-i melodiosă scenele streine. Mândria și bucuria ce resimțim de câte ori se aducú noué omagie distinsului séu talentú, de câte-ori se adaogă o nouă gemă la coróna-i de artistă, suntú cu atâtú mai mari, cu atâtú mai legitime pentru noi, cu câtú Elena Theodorini este nu numai Română, dér Olténă, fiică a Craiovei nóstre.

Călétoria sa recentă în America de sudú a fostú o ovațiune, unú triumfú pentru ténéra artistă română. Étă ce ne relatéză țiarulú spaniolú »La Presa« din Buenos-Aires dela 20 Augustú despre reprezentațiunea operei Traviata datá în beneficiulú séu la Colon :

»Nici odatá nu s'a vécútu în Colon unú entusiasmu mai mare decâtú cu ocasiunea reprezentațiunei ce compania lirică dete în beneficiulú d-șórei Theodorini. Eminentă artistă a fostú sêrbătorită într'unú chipú ce va face epocá în anele teatrului nostru, atâtú prin demonstrațiunile de simpatia a cărorú obiectú a fostú, câtú și pentru numéruulú darurilorú prețioase ce i s'au oferitú.»

Opera executată, cum vécúramú mai susú, fú Traviata. Creațiunea lui Dumás a fostú interpretată cum numai Elena Theodorini scie sé interprete. Beneficianta a mai cântatú între altele și romanța »La Paloma« de Iradier, cu acea grația ce pare a fi monopolulú séu exclusivú.

În acelu momentú s'a prezentatú beneficiantei numeroase daruri prețioase, dintre cari în primulú locú figuréză o superbă diademă în briante și o medalia de aurú ciselatá, opera distinsului gravorú Zuccotti. Ambele obiecte au fostú plătite prin subscripțiune și se evaluéză la 2 mii de pesos naționalí. Erau însoțite de unú pergamentú cu urmátórea dedicațiune :

»Subsemnații ne facemú o onóre de a presintá d-șórei Elena Theodorini acestú giuvelú și medalia ce-lú însoțesce, ca o modestá însé durabilá amintire a admirațiunii ce a produsú deja talentulú séu artisticú în publiculú dela Buenos-Aires. — Augustú 19 an. 1884. Salvador G. Gomez, A. Marechal, Iosea Faurel, Gregorio Soler. L. Artigue, Diego Alvear finulú, E. Maffei, A. Dordoni, Evaristo A. Gismondi, Doctorulú Delagdililo, Ernesto Tornquist, Santiago Estrada, A. Ayerza, Leopolelo Roechi, Ignacio Freire, Leon Gallerdo, loja num. 56, unú admiratorú Carlos de Negri.»

Pe lângá acestea a mai primitú dela domnulú Santiago Estrada, o statuá de bronzú represintândú pe Margareta; magnifice vase de porcelanú de Iaponia »dela unú spaniolú admiratorú,« o miniaturá dela senorita Luisa

Aliverti, o bracetá egiptianá dela senorita de Vere, etc. etc. La esírea sa din teatru o musicá și numeroși amici și admiratori ai beneficiantei o însoțiră până la locuínța sa.

Urámú din parte-ne nobilei artiste, perpetue triumfuri, și o salutámú cu mândria și admirațiune.

DIVERSE.

Societatea internațională a Congului. — Se scrie din Bruxela cu data de 21 c.: »Mouvement géographique« publicá nisce sciri din ținutulú Congului. Sire Francis de Winton, conducétorulú șefú alú afacerilorú societății internaționale a Congului plécá. ca sé cerceteze cursulú de susú alú Congului. Societatea astéptá în Bruxela sosirea d-lui Tisdell, pe care guvernulú din Washington la numitú reprezentantú alú Statelorú Unite la acéstá societate. Direcțiunea societății lucrá energicú, ca sé inzestrezze museulú africanú pentru sciințelá natrrale, întemeiatú de densa. Despre expedițiunea sublocotenentului de artileriá din Belgia, Bekker, suntú cunoscute urmátórele amánunte: Bekker, dimpreună cu patru ofițeri belgianí și unú ofițerú de mariná francesú, va plecá pe la mijloculú lui Octomvre la Zanzibar, unde acum căpitánulú belgianú Cambier ia măsurile necesare pentru călétoria acelora, cari mai nainte vorú merge, prin Meupapua și prin Tabora la Karema, ce se aflá lângá laculú Tanganijika. Conducerea stațiunei întocmite aici, care mai nainte a fostú trei ani de țile sub comanda lui Bekker, o vorú lásá în grija unuia dintre călétori, care va înlocuí pe căpitánulú Storm, comandantulú actualú. Din Banana, Bekker va merge pèlaculú Tanganijika și prin teritorulú Manjema la Congo, în parte pe căile folosite deja ee Livingstone, Cameron și de Stanley. Călétorii vorú folosi pe lacú verosimulú corábilele trámise de aici, suntú acum șese luni, corábii cari ușorú se potú desface și reconstrui. Afară de aceea vorú mai duce cu sine doué mașine, care se potú folosi atâtú pe apă câtú și pe uscatú și fiecare va puté suportá câte o toná de marfá. De la stațiunea Mompara, care se aflá spre apusú de Tanganijika, expedițiunea, trecéndú prin Manjema, va merge în Nyangué, în Congo de susú, unde éráși vorú întocmí o stațiune, și cu acéstá vorú ajunge la ținta călétoriei, adecá vorú împreună tóte stațiunile de pe întregú teritorulú de la Zanzibar până la Banana. Nyangué e situatá cam la o depártare de 110 óre de cataractele lui Stanley. Mai târziu între aceste doué puncte se va mai întocmí o stațiune.

Balonulú cu cármá. — Frații Tissandier au făcutú în Parisú Vineri după prándú încercare cu unú balonú cu cármá. Noulú balonú e construitú în formá de țigará, și e de 28 de metri de lungú și la mijloculú de unú diametru de 9 metri și 20 de centimetri. De desubt are unú capacú, care de sine se închide. Învelișulú balonului e unú cu o materiá impenetrabilá și înlăuntru încapú 1060 de metri cubici de gazú aerianú. Cu plutitorí cu totú și dimpreună cu cele 386 chilogramé ale fundului, greutatea balonului e de 954 de chilogramé. Motorulú este unú șurupú care se învêrtesce cu ajutorulú máșinei dinamo-electrice a lui Siemens. Balonulú l'a umplutú cu hydrogenú, după aceea au aplicatú la balonú șurupulú, a cărui formá încá nu e determinatá, căci numai în 27 Octomvre vorú face cu elú o încercare definitivá. La încercarea facutá Vineri s'a suitú și unú marinarú în balonú. Înainte de suire s'a făcutú cu șurupulú probá, care a reușitú de minune. Vântulú ce suflá tare a rápitú balonulú spre țermurulú de dincolo alú Senei. Cármá și șurupulú s'au împetrivitú cu destulú succesú curentului din aerú, dar' Tissandier a oprítú mașináriá și vântulú i-a mênatú spre șesulú de la Brie. De aici cu ajutorulú șurupului érá-și s'au suitú, și de cu sérá ajunserá norocoși pe páméntú lângá Marollesen-Brie. —

Sórele împératulú țili. — Câtú de numeroase sunt complicațiunile, prin care se efectuesce comunicațiunea actualá a lumii întregi, despre acéstá de sigurú ori-cine a meditatú vre-odatá. Multe mii de ómeni spre esemplu trebuie sé lucreze într'unú chipú cu totulú determinatú, ca o scrisóre, pentru care plátimú până în America 10 cruceri, sé ajungá la loculú destinațiunii sale, funcționarii dela postá, personalulú călei ferate și alú corábiei, constructorii mașinilorú, inginerii, lucrătorii care dau căile ferate și navele, toți trebuie sé și facá datoria după normative séu instrucțiunii și sé ne împrumute capú și mání, ca sé se espedeze epistola, și ei cu toții au o parte determinatá de a pretinde din cei 10 cruceri, care îi plátimú pentru acestú serviciu și într'adevêrú omenirea le și dá acéstá parte, negreșitú pe cai fórté complicate, așa cá este greu dá a stabili cu acuratețá, decá acéstá împártire se face în modú justú. Dér în ori ce casú vedemú, cum este dependentú constructorulú navei, inginerulú, funcționarulú dela postá dela scriitorulú epistolii, precum și acesta nu s'ar puté esecutá afacerile și planurile sale, decá aceea n'ar esistá. Dér cu multú mai complicate sunt procesele în natura cea mare. Pentru de a produce unú muschiu neinsemnatú séu o făpturá infusoricá, a cărei esistență numai arta perfecționatá a opticalii ni-a descoperit'ó, trebuie sé lucreze tóte fórtile naturii. Pentru ca sé se creeze o plantá așa, după cum ni-sé înfățișéză ea astáđi, trebuie sé se compuná globulú terestru dintr'unú numéru cu totulú determinatú de atome, căci o influință mai mare séu mai micá a gravitațiunii asupra acelei plante ar esercitá o influință straformétóre asupra ei. Revoluțiunile cele mai grandioase în universulú celú întinsú determiná formá și mărimea planetului nostru, pentru ca sé facá posibilá esistența acelei plante, și páméntulú din care a crescutú, a trebuitú sé se transformeze și sé se fráménte din pétra cea primitivá mórtá prin muncá a milióne de ani, pentru ca planta sé-și póta suge dintr'ansulú adevérata sa hraná. Ce iconá nemésuratá sé desfășurá înaintea ochilorú nóstri despre comunicațiunea universalá, care o au planetele, lunile lorú, stelele și constelațiunile unele cu altele. Fiește care stea dintre miile de stele, care le vedemú plutindú pe de asupra capului nostru lucréză asupra celeilalte, tóte se mișcá sub influința atracțiunii reciproce și forméză o sistemá compactá și, decá unú Dumnețeu ar puté stinge una dintre acele constelațiuni strălucitóre de pe cerú, atunci tóte celelalte arú trebui sé-și érá din țitání și sé formeze noué constelațiuni, care nu mai séméná cu cele vechi.

BIBLIOGRAFIA.

„Teoria lui Rösler“, studii asupra stáruinții Románilorú în Dacia-Tráianá, de A. D. Xenopol, a apárutú și și-o póte procurá ori cine dela Redacțiá »Gazetei Transilvaniei.« Prețulú 3 fl. 50 cr.

Editorú: Iacobú Mureșianu.

Redactorú responsabilú: Dr. Aurel Mureșianu.

și nu-i lucru puținú când se dice despre o fatá cá este curagiosá. Se impresioná fórté lesne, căci érá sentimentalá și plină de fantasiá. De aceea érá și naturalú, ca lesne sé-și schimbe convingerile și relațiunile.

Decâte ori Elena venia la pretina sa, la grădiná (și venia fórté desú), totdeuna sáriá peste unú gardú, deși fórté lesne ar fi pututú veni pe o pórtá. Se și lăudá cátrá pretine cu sáritura sa, și vorbea adeseori despre astfelú de gimnasticá, așa încátú sé nu prindá pe nimenea mirarea, dacá odatá, fiind la o excursiune cu multe din pretinele sale, a influințatú asupra societății, meátú tóte fetele au sáritú peste unú șanțú peste care a sáritú Elena.

— »Când ai venitú prin cutare locú (aci numi o rúțá), spune-mí pe cine ai întâlnitú?« se adresá Marieta într'unú tonú a lene și fără nici unú interesú deosebitú.

— »Nici n'amú venitú pe acolo,« răspunse scurtú Elena și continuá nebunaticelale sale sárituri, ba ce-i mai multú, o apucá și pe pretina sa sé sará împreună. Marieta érá indispusá, dér după o observare ce i-a făcut'ó pretina sa asupra »cuvinței« și după o »sárutare cu alusiune« se înduplecá a face Elenei pe placú. Améndoué se învêrtiau prin foisorú și când ostenirá de atátea sárituri sé aședárá pe câte unú scaunú și se rácoriau cu latistele.

— »Da șcii c'am ostenitú?« începú Elena.

— »De... ce sé faci,« continuá Marieta și se sterse pe frunte, căci se înfierbintase grozavú.

— »Sé-ți spunú ceva, Mariet'ó,« gráí Elena sculându-se de pe scaunú. »Ađi, când amú intratú în grădiná

asa amú sáritú de bine peste gardú, încátú sé fi fostú la o întrecere așú fi căștigatú premiú.»

— »Bravo,« strigá Marieta și continuándú vorba o întrebá pe pretina sa, decánu s'a întâlnitú prin grădiná cu 2 tineri.

Elena deveni curiosá și gânditóre.

— »Da cine au fostú,« întrebá ea, »și când au trecutú?«

— »Nu va fi mai multú ca unú pátrarú de órá,« țise Marieta și se sculá și ea de pe scaunú.

— »Da cine-au fostú, rogu-te,« se adresá din nou Elena, căci își adusesse aminte despre gimnastica ei la intrarea în grădiná, și o idee cá unú fulgerú o făcú sé-și pérđá tótá dispozițiá.

Neprimindú însé răspunsú, nici nu mai întrebá, căci astfelú se simția totuși puținú mai ușuratá. Íi érá fricá sé mai întrebe, ca nu cumva numele acelorú tineri s'o facá și mai indispusá. Ea se puse pe unú scaunú și deveni fórté gânditóre. Felú de felú de idei îi trecurá prin minte, și nimicú nu érá în stare sé-i aducá dispozițiá de adineóri.

Într'unú târziu Marieta eși pe galeriá, ér Elena, profitándú de acestú momentú de singurálate, puse doué scaune unulú lângá altulú și sári peste ele întocmai ca peste gardulú grădinei, însé cu o mare băgare de sémá la diferitele posiții ce le luá haina sa.

— »Da ce faci?« o întrebá din galeriá pretina sa și o chemá sé privescá cátu'i de frumosú câmpulú în depártare. Elena veni și făcú pe pofta pretinei sale, carea cuprinsá de alte gânduri își uitá sé mai aștepte răspunsú. Améndoué stau în galeriá. Elena érá totú indispusá.

— »Spune dreptú,« se adresá din nou ea cátrá pretina sa, »a trecutú cineva prin grădiná?«

— »N'a trecutú nimenea,« gráí Marieta, care glumise numai din întémpare.

— »Elena după mai multe întrebări se convinse cá n'a pututú trece nimenea, se liniști, cercá a-și reveni în dispozițiá de mai înainte, dar acéstá nu mai érá cu putință. Ea se adresá cátrá pretina sa cu cuvintele:

— »Veđi, tocmai mi-ar fi plăcutú sé fi trecutú pe aci cine sciu eu.« Dar aceste cuvinte erau pline de șiretenia; acéstá convingere și-ar fi căștigat'ó oricine, decá ar fi observatú repede privire, ce a aruncat'ó Elena asupra pretinei sale.

— »Amú vrutú numai sé te necájescú,« țise Marieta.

— »Tocmai credémú, cá'mí spui despre Y. carele scii tu câtú de multú ímí place,« gráí Elena, deși într'adevêrú alte preocupáuní îi stricaserá cu ceva mai înainte dispozițiá sa.

Tocmai inserá. Sórele aruncá rațele sale pe unú delú din vecinátate și înroșise puțintelú nuorii subțirei ce se aflau spre răsáritú. Pasérile ciripéu și plecau care încátrá, vestindú cá nóptea se apropiá. Unú vântú récoritorú mișcá frunțele și clátiná mláđițele pomilorú, găinele se culcaserá, și pretinele nóstre bucurându-se, între aceste impresiuni pornirá acasă, căci leica Maria lui Pleópá avea sé dea o ciná. Societate mare și alésa avea sé ia parte la acea ciná și de-aceia se pripéu sé nu întârzie.

(Va urma.)

I. C. Frunzá.

Cursul la bursa de Viena

din 30 Septembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.40	Bonuri croato-slavone . . .	100.—
Rentă de aur 4%	93.30	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.90
Rentă de hârtie 5%	88.85	Imprumutul cu premiu ungar	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.65	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	115.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hârtie austriacă	80.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (2-a emisiune)	—	Renta de arg. austr.	81.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar. (3-a emisiune)	102.30	Renta de aur austr.	103.—
Bonuri rurale ungare	101.—	Losurile din 1860	134.20
Bonuri cu cl. de sortare	100.—	Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.25	Act. băncii de credit ungar. 290.40	
Bonuri cu cl. de sortare 99.75		Act. băncii de credit austr. 291.50	
Bonuri rurale transilvane 100.50		Argintul — Galbin împărătesc	5.77
		Napoleon-d'ori	9.66 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.75
		Londra 10 Livres sterlinge	121.55

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Septembrie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 94	vënd. 94 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/2	96 1/4
„ convert. (6%)	95 3/4	96 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	34
Credit fonc. rural (7%)	102 1/4	103 1/4
„ „ (5%)	91	91 1/2
„ „ urban (7%)	101 1/2	102
„ „ (6%)	97 1/2	98
„ „ (5%)	87	87 1/2
Banca națională a României	1390	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom.	366.	368
„ „ Națională	243	246
Aur	— %	6.60
Bancnote austriace contra aur	2.06.	2.08

100 fl.

plătesc aceuia, care după ce va întrebuința mai multe zile mijlocul meu probat pentru bătătură (ochi de găină) Verallyn de farmacistul Schneid, fără de nici o durere, fără de a cauterisă séu de a tăia, nu va scăpa de bătăturile sale. Se pôte căpeta veritabilu numai din farmacia St. George a lui Max Schneid, Viena V. Bez. Wimmergasse Nr. 33 unde sunt a se adresa tôte comandez in scrisu. — Prețulu 1/2 fl. 1 și 1/2 60 cr. cu poșta 10 cr. mai multu. A se cere numai Verallyn dela farmacia Schneid și se se ferescă orî cine de imitațiuni și de alte mijloce.

Societatea comercială română Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŪ
BRĂILA 18 Septembrie 1884.

Vëndătoru	Cumperetoru	Felulu	Kilo	Libre	Prețulu	Notițe
D. Z. Zavò	Gamolin	Grâu	550	60 1/2	75	Slep
Tem. Dimitriadi	Bloch	„	400	60—	66	Magasiă
d-to	Kirchen	„	220	56 3/4	56	Caicù
Ilieff	L. Mendl & C-ie	Porumbù	430	61—	54	Magasiă
d-to	d-to	„	440	59 3/4	52	„
I. Catzica	d-to	Orzù	120	45 1/2	38	Caicù
W. P. Sassu	d-to	Porumbù	800	59 1/2	52	Magasiă
Cambano	d-to	„	400	59 3/4	52	„
A. Emberico	Sechiari freres & Cie	Fasole	500	%	19	Caicù

Avisu Domnișórelorù!

care au plăcere a învăța la cusutu și croitulu rochiilor și a vestmintelorù albe.

Domnișóra Eleftera Ioanù Cuțunaru

care a lucratu mulți ani la firma „Laszlo“ în Brașovù, se recomandă a dá instrucțiã exactă pe lângă unu prețu fórte moderatù.

Doritórele se se adreseze directu:

Piața mare Nr. 24

în casele d-lui Șafrano.

1—3

ESPOȘIȚIUNE DE VESTMINTE GATA PENTRU DAME ȘI BĂRBAȚI.

Quantitate mare și variată de novități în mantale pentru plôia și de érnă.

Spre a satisfacé dorințelorù espresé din mai multe părți am esoperatù de a ni se pune la dispoșițiune pentru durata de 8 zile o cuantitate alésă de pâlării garnisite — pentru dame, care pâlării le putemù și arată începéndu din 26 Septembrie curentù.

Deórece în totù casulu trebuie se renapiãmù pâláriile până în 4 Octombvre, dreptù aceea rugãmù pe pré onoratu publicù se ne cerceteze câtù se pôte mai curéndù.

Totdeodată recomandãmù depositulu nostru bine asortatù cu mărfuri de manufacturã de modã din țérã și străine, — în specialù cu novități în stofe pentru vestminte de tómnã și iernã, cu stofe de mătase négrã și coloratã, cu catifele și brocate — de catifea — negre și colorate, cu totù felulu de mașóne, cu mânuși recunoscute deja de bune și cu totù felulu de articole țenãtóre de branșa nóstrã.

Cumpãraturile fiindù facute de noi în persónã și sub condițiuni favorabile, ne aflãmù în plăcuta posițiune de a reduce și mai multù prețurile nóstre ce au fostù și până acuma moderate — și sperãmù că vomù mulțãmù câtù se pôte mai bine pe pré onoratu publicù atâtù prin bunãtatea câtù și prin deosebita frumșete a mărféi alese — și prin soliditate rigurósã.

Cu distinsã stimã

Frații Simai

Tergulu Grãului Nr. 560.

Stofe de lânã late de 1 Mtr. pentru vestminte de iernã à metru cu 75 cr.
Stofe de lânã late de 58/100 pentru vestminte de érnã à Mtr. 47—50 cr.

CUNANTATE MARE ȘI VARIATĂ DE CUNUNI PENTRU MORMINTE. — BRODERII ÎNCEPUTE ȘI MONTATE ȘI TOTU CE SE TINE DE BRODERII.

Mineralu Paralithicon

compoșițiune patentatã pentru împedecarea și depãrtarea temeinicã a pietrei ce se forméza pe pãreții cazanelorù.

Depãrtézã pe cale mecanicã pétra de cazanù, formatã deja, împedecã prin reacțiune chemicã asupra apei din cazanù formarea ei, scutesce de întreruperea lucrului atâtù de neplăcutã și costisitorã, produce economiã de materialù de arsù prin conservarea pãreților cazanului în grosimea lorù normalã și garantézã o durabilitate mai mare a cazanului prin încetarea ciocãnitului atâtù de stricãciosù la curățire.

Mineralulu Paralithicon este liberù de orî-ce substanțã care ar conținé séu ar formã acréla și prin urmare nu vatãmã nici cazanulu nici armatura și permite aplicarea fără nici o periclitare a fabricatelorù, chiar și acolo, unde este o directã întrebuințare a aborului.

Regulã de aplicare.

Pentru unù cazanù de o putere de 10 cai trebuie 6—8 Kilo. Se ia acestù prafù, se pune într'unù vasù și se tórnã pe elù 5—6 litrii de apă caldã stândù ast-felù 8 până 'n 10 ore, se amestecã și decã va fi încã grósã, se mai tórnã atãta apă până se subțiezã așa ca se poț unge cu elù, apoi se unge cazanulu. La cazane rotunde se bagã prafulu înãuntru ca se reageze cu apa din întrulu cazanului.

Fabrica unde se preparã acestù prafù chemicù se aflã în Viena la HERMANN PETZOLD. — **Depositulu generalù** la d-lù **George Inke, Brașovù strada Cãldãrarilorù Nr. 506.**

PREȚULŪ DE KILO

decã se cumpèrã o cantitate micã cu embalagiu cu totù 4 franci, în cantitate mai mare cu embalagiu 5 franci pentru România.

Cu distinsã stimã

Georg Inke și Hermann Petzold.

Fabricã de articuli chemicì pentru funcțiunarea mașinelorù de vaporù.

Agentù autorisatù d-nulu Ioanù Teutsch.